

Espacials de Catalunya es contenen en el Pla cartogràfic de Catalunya.

2. S'han d'establir per reglament els mecanismes adequats per tal que la Comissió de Coordinació Cartogràfica de Catalunya pugui supervisar el funcionament i, si escau, actuar subsidiàriament per a la resolució de les qüestions que es poden derivar del desenvolupament de la Infraestructura de Dades Espacials de Catalunya.

CAPÍTOL VI

La Cartoteca de Catalunya

Article 48

Objecte

1. La Cartoteca de Catalunya, com a unitat de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, té per objecte recollir, conservar, preservar i difondre documentació cartogràfica i geogràfica, especialment la referida al territori de Catalunya.

2. Per a complir l'objecte a què fa referència l'apartat 1, les funcions de la Cartoteca de Catalunya són:

a) Recollir i recopilar la documentació cartogràfica i geogràfica que generi l'Institut Cartogràfic de Catalunya o que provingui de donacions, adquisicions, intercanvi o qualsevol altra forma que en permeti la disposició admesa en dret. També ha de reunir la informació necessària per a l'ús i l'estudi d'aquesta documentació amb una biblioteca i una hemeroteca de suport. A aquests efectes, l'oficina del Dipòsit Legal ha de lliurar a la Cartoteca de Catalunya un exemplar de les obres ingressades en el cas que siguin mapes i plànols o qualsevol producte cartogràfic.

b) Actuar com a Centre de Documentació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

c) Vetllar per la conservació de la documentació cartogràfica i geogràfica en les degudes condicions i dur a terme les accions necessàries per a salvaguardar-la per a les generacions futures i contribuir a la constitució del patrimoni cartogràfic i geogràfic català.

d) Posar tota la documentació cartogràfica i geogràfica a l'abast del públic bé directament, bé remotament, mitjançant la descripció, la catalogació i la reproducció necessàries; introduir les tecnologies que permetin augmentar les condicions de conservació, i facilitar la consulta, la manipulació, la reproducció i la transmissió de tota la documentació existent.

e) Contribuir a l'establiment de normes de descripció i de catalogació en els camps que fan referència a les característiques intrínseques de la documentació cartogràfica i geogràfica, i a la seva divulgació entre les institucions catalanes.

f) Difondre el fons cartogràfic i geogràfic de la Cartoteca i promoure l'elaboració d'estudis i recerques a partir d'aquesta documentació, i també l'estudi de la història de matèries relacionades amb la cartografia i el món de les cartotèques. Contribuir a aquesta difusió mitjançant l'organització d'exposicions, l'edició de publicacions i facsímils i l'organització de cursos i seminaris.

g) La participació en els òrgans estatals i internacionals relacionats amb l'objecte de la Cartoteca quan li ho encarregui el Govern, per tal de representar la cartografia històrica cata-

lana i col·laborar en el progrés tècnic de les organitzacions, en els diferents àmbits de l'estudi de la documentació cartogràfica i geogràfica.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Constitució de la Comissió de Coordinació Cartogràfica de Catalunya

La Comissió de Coordinació Cartogràfica de Catalunya s'ha de constituir dins els sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Segona

Termini per a l'elaboració del Pla cartogràfic de Catalunya

Una vegada constituïda la Comissió de Coordinació Cartogràfica de Catalunya, l'Institut Cartogràfic de Catalunya ha d'iniciar els treballs per a elaborar la proposta de Pla cartogràfic de Catalunya en el termini de sis mesos.

Tercera

Perspectiva de gènere en òrgans col·legiats

En la designació de representants al Consell Rector i a la Comissió de Coordinació Cartogràfica de Catalunya s'ha de procurar aplicar el criteri de paritat de gènere.

Quarta

Règim del personal de l'Institut Cartogràfic de Catalunya

El personal de l'Institut Cartogràfic de Catalunya es regeix pel que estableixen les disposicions transitòries primera, segona i tercera de la Llei 6/1997, de l'11 de juny, de modificació de la Llei 11/1982, del 8 d'octubre, de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Cinquena

Referències al Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Les referències que aquesta llei fa al Departament de Política Territorial i Obres Públiques s'entenen fetes al departament competent en aquesta matèria encara que se'n modifiqui la denominació.

Sisena

Convenis amb col·legis professionals

S'han d'establir convenis amb els col·legis professionals afectats per a facilitar la gestió del Registre Cartogràfic de Catalunya.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Establiment de normes i estàndards

Correspon a l'Institut Cartogràfic de Catalunya l'establiment de les normes i els estàndards a què es refereix l'article 10.2.a i c, mentre aquests no siguin aprovats per la Comissió de Coordinació Cartogràfica.

Segona

Representació dels ens locals territorials amb funcions de cooperació i assistència municipals

Als efectes del que disposa l'article 32.5, la representació de cadascun dels ens locals territorials amb funcions de cooperació i assistència

municipals s'entén que correspon als òrgans actualment existents o als que existeixin en un futur fruit de la nova organització territorial de Catalunya.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les normes següents:

a) La Llei 11/1982, del 8 d'octubre, de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

b) La Llei 6/1997, de l'11 de juny, de modificació de la Llei 11/1982, del 8 d'octubre, llevat de les disposicions transitòries primera, segona i tercera.

c) El Decret 88/1988, del 28 de març, pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

d) Qualsevol altra disposició que contradigui el que estableix aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Comissió de Coordinació Cartogràfica de Catalunya

S'autoritza el Govern per a ampliar o adaptar per via reglamentària la composició de la Comissió de Coordinació Cartogràfica de Catalunya d'acord amb els canvis que es puguin produir en l'organització territorial de Catalunya o en l'organització, l'estructura i la denominació dels departaments de la Generalitat.

Segona

Desplegament normatiu

S'autoritza el Govern i el conseller o consellera del Departament de Política Territorial i Obres Públiques perquè dictin les normes necessàries per a desplegar i executar aquesta llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de desembre de 2005

PASQUAL MARAGALL I MIRA

President de la Generalitat de Catalunya

JOAQUIM NADAL I FARRERAS

Conseller de Política Territorial i Obres Públiques

(05.361.027)

LLEI

17/2005, de 27 de desembre, de modificació de la Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI*Preàmbul*

La Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials, establí la regulació d'aquesta matèria a Catalunya. Amb motiu d'unes discrepàncies competencials en relació amb la Llei de l'Estat 1/2004, del 21 de desembre, d'horaris comercials, que regulava els horaris comercials a l'Estat espanyol, la Comissió Bilateral de Cooperació Administració de l'Estat – Generalitat de Catalunya, en la reunió celebrada el 9 de març de 2005, acordà iniciar les negociacions corresponents als efectes del que estableix l'article 33.2 de la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.

Com a resultat d'aquestes negociacions, la Comissió Bilateral de Cooperació va arribar a l'acord del 14 de setembre de 2005, segons el qual cal modificar l'article 2.1 i de la Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials, per a precisar-ne l'abast, en els termes establerts per la lletra a del punt II del dit acord.

Article únic

Es modifica l'article 2.1 i de la Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials, que resta redactat de la manera següent:

“i) Per a satisfer les necessitats orientades a productes de compra quotidiana d'alimentació, els establiments especialitzats en la venda personalitzada o en règim d'autoservei els titulars dels quals són petites o mitjanes empreses comercials, sempre que la superfície de venda no superi l'establerta per reglament per al format d'autoservei, com a màxim.”

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de desembre de 2005

PASQUAL MARAGALL I MIRA

President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP HUGUET I BIOSCA

Conseller de Comerç, Turisme i Consum

(05.362.068)

LLEI

18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI*Preàmbul*

L'activitat comercial ha estat el factor determinant en la constitució i el creixement de les ciutats europees. En l'àmbit mediterrani el comerç modela unes ciutats més vitals, més aptes per a la convivència i més segures.

Aquest model urbà, característic de la majoria de països de la Unió Europea, és propi del nostre estil de vida i constitueix un factor que ens identifica. El comerç dels centres històrics dels nostres pobles, ciutats i barris es contraposa a models de comerç perifèric característics de models que ens són aliens, tant des del punt de vista cultural com d'ocupació del territori.

Cal, per tant, preservar la ciutat europea compacta, complexa i socialment cohesionada en què el comerç fa una funció determinant. Una ciutat compacta que redueix la mobilitat i evita desplaçaments innecessaris. Una ciutat complexa en què l'ús residencial es combina d'una manera harmònica amb les activitats comercials i de serveis. Una ciutat socialment cohesionada que garanteix que els ciutadans, independentment que tinguin o no la possibilitat de desplaçar-se, puguin satisfer llurs necessitats de compra i abastament.

En aquest sentit, cal que les nostres ciutats donin resposta tant a les accions de compra lligades a la necessitat de proveir-se dels productes de consum quotidià, com a les que van lligades als aspectes més lúdics de l'acte de compra i que es corresponen amb l'adquisició de productes de consum no quotidià.

Així mateix, per a poder gaudir d'unes ciutats millors per a tothom, cal redissenyar-les des de la complexitat, per a evitar una única perspectiva i per a integrar la perspectiva de gènere en el disseny i la construcció de l'espai comú, els equipaments i les dotacions, com a garantia de qualitat per al conjunt dels ciutadans.

D'altra banda, cal tenir en compte que Catalunya és una realitat territorial configurada per una xarxa de ciutats amb una dinàmica i unes funcions comercials pròpies que responen a una certa jerarquització.

La Llei 17/2000, del 29 de desembre, d'equipaments comercials, assolí un ampli consens parlamentari i en la seva aplicació s'ha mostrat com un instrument útil. No obstant això, l'experiència acumulada i l'evolució constant del comerç requereixen que s'adaptin els instruments que n'ordenen la distribució en el territori. Altrament, un creixement no ordenat de nova oferta podria provocar a Catalunya un deteriorament del model de ciutat compacta, complexa i socialment cohesionada.

D'acord amb les competències que els articles 9.9 i 12.1.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueixen a la Generalitat, aquesta llei respon a la necessitat de millorar o precisar la regulació d'algunes qüestions i d'adaptar determinats criteris de valoració. Seguidament se'n detallen els aspectes més rellevants.

Tenint en compte els efectes sobre el medi ambient, com l'emissió de gasos i el consum de combustibles fòssils, i la generació de mobilitat

amb vehicle privat generada pels grans establiments comercials, l'article 4 d'aquesta llei es proposa conduir les noves implantacions comercials a les trames urbanes consolidades de les capitals de comarca o dels municipis amb una població de més de 25.000 habitants o assimilables per raó de fluxos turístics. D'aquesta manera es contribueix a reforçar la vitalitat, la cohesió i la funció comercial d'aquests municipis, alhora que l'oferta en gran format s'aproxima als ciutadans, als quals s'evita desplaçaments a la perifèria a l'hora de satisfer les necessitats de compra i se'ls fa possible l'ús del transport públic.

Aquesta voluntat de reforçar el comerç urbà i evitar mobilitats innecessàries i sobrecàrrega d'infraestructures públiques comporta també una definició millor del concepte de concentració comercial a fi d'aturar la creació i el creixement d'aglomeracions comercials perifèriques per mitjà d'un sistema d'agregació.

Amb l'objectiu de garantir una veritable llibertat d'elecció dels consumidors, l'article 8 es proposa adaptar el control de l'expansió dels diversos operadors en el territori i els subjecta a una anàlisi específica sobre el grau d'implantació a la qual condiona l'obertura d'establiments, llevat dels que pertanyen a petites i mitjanes empreses. Es facilita un tractament específic per a cada sector que es podrà fonamentar, entre altres, en els indicadors del llibre blanc sobre la implantació dels distribuïdors comercials a Catalunya a què fa referència l'article 9, i també en els anuaris que elabori el departament competent en matèria de comerç.

Pel que fa als elements de valoració per a l'atorgament de llicències, l'article 10 exclou qualsevol referència que es pugui confondre amb el concepte de test econòmic, és a dir, amb la prova econòmica de la idoneïtat de la implantació comercial cas per cas, en concordança amb les pautes indicades per la jurisprudència del Tribunal de les Comunitats Europees, pel que fa a la llibertat d'establiment garantida per l'article 43 del Tractat constituït de la Comunitat Europea. Així mateix, en nom de la seguretat jurídica dels sol·licitants, s'exclou qualsevol criteri de valoració que es pugui considerar mancat de la determinació suficient.

L'article 11 potencia la Comissió d'Equipaments Comercials com a òrgan consultiu que, per mitjà de la concurrència en un mateix acte de representants d'institucions i entitats, i també d'experts de prestigi reconegut, facilita informacions i opinions contrastades que contribuïran al fet que l'autoritat competent per a resoldre prengui la decisió més adequada. A més, amb aquest tractament, les funcions de la Comissió s'adaptin plenament als criteris del Tribunal de les Comunitats Europees pel que fa als òrgans col·legiats que intervenen en l'atorgament de llicències.

L'article 13 consagra el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials (PTSEC) com a instrument per a l'ordenació dels equipaments comercials arreu del territori i en defineix l'objectiu general: ordenar les implantacions comercials a fi d'assolir l'equilibri entre els diferents formats de la distribució detallista i satisfer les necessitats dels consumidors. Així,